

og den højtærede Indenrigsminister føjede hertil den Bemærkning, at naar det ærede 18de tingvalgte Medlem ikke kunde løse denne Gaade, skulde den højtærede Minister heller ikke forsøge derpaa. Jeg ved ikke, hvor den højtærede Indenrigsminister faar Færten af noget saadant, thi jeg tror, at Forhandlingerne i Folketinget ganske har oplyst, hvorledes Forholdet ligger. Under Forhandlingerne i Folketinget oplystes det, at man fra Københavns Kommunalbestyrelses Side har undersøgt, hvilke Veje der var at gaa for at søge Dækning for den Merudgift paa 2½ Mill. à 2¾ Mill. Kr. om Aaret, som et forhøjet Børnefradrag, i dette Tilfælde fra 300 til 500 Kr., vilde betyde. Det har gennem disse Undersøgelser vist sig, at man ingen Udsigt havde til at skaffe Dækning. Der blev i Folketinget anvist en Vej, nemlig Afskaffelsen af visse Fradrag i Selskabsbeskatningen, som nu gennemføres for Statsskattelovgivningens Vedkommende, og som man altsaa ønskede udvidet til den kommunale Lovgivning; men Forhandlingerne i det andet høje Ting har vist, at der hos Flertallet intet Ønske var om at gaa den Vej.

Angaaende Afstemningen i Borgerrepræsentationen skal jeg kun sige dette, at mit Partis Ordfører ved Sagens Behandling der redegjorde klart og tydeligt for Socialdemokratiets Stilling og fraraadede at gennemføre den foreslaaede Ændring ved Afstemningen; at saa enkelte Medlemmer ikke fulgte dette velmente Raad, men ønsker at stemme for Forslaget, det maa staa for de enkelte Medlemmers egen Regning, og det kan i hvert Tilfælde ikke falde Flertallet til Last. Det er Gaaden, hvis der har været nogen, og den er i hvert Fald ikke meget svær at løse.

Brandes: Jeg skal ikke fortsætte Diskussionen med den højtærede Indenrigsminister, da jeg agter at stemme for Lovforslaget. Der er med Hensyn til Realiteten i Sagen egentlig ikke nogen virkelig Uenighed mellem den højtærede Indenrigsminister og mig, og jeg ser derfor ingen Grund til at føre en Art Samtale med ham om de foreliggende politiske Forhold.

Til den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (C. F. Sørensen) skal jeg sige, at Gaaden, som jeg tror der er for den højtærede Indenrigsminister og mig med Hensyn til Afstemningen i Borgerrepræsentationen, er denne, at man undlader at stemme overfor et Forslag, som man ikke anser for gennemførligt, og derved bidrager til, at det bliver vedtaget. Det ser ejendommeligt

ud, at en stor Forsamling paa 55 Medlemmer vedtager et Forslag ved, at 4 stemmer for det, hvorefter det som vedtaget gaar over til den højtærede Indenrigsminister, som saa skal overveje, om han kan tage Hensyn til det eller ej. Jeg forstaaer det ikke, jeg troede, den højtærede Indenrigsminister kunde hjælpe mig, men nu erklærer han sig renonce med Hensyn til Forstaaelsen af, hvad der har bevirket, at man ikke stemte imod. Var man overbevist om, at Forslaget var upraktikabelt og ikke burde vedtages af Hensyn til Kommunens økonomiske Stilling, kunde man jo uden videre have fremstillet Forholdet, som det var, og stemt imod; mente man derimod, at der var en Mulighed for at skaffe Kompensation for den ikke særdeles store Udgift eller rettere Mindreindtægt, der vilde blive en Følge af Børnefradragets Forøgelse fra 300 til 400 Kr., ja, saa burde man have stemt for Forslaget og sendt det videre til Indenrigsministeren for derigennem at give Stødet til en Drøftelse af Muligheden for paa anden Maade at tilvejebringe de omtrent 1½ Mill. Kr., det formentlig vilde dreje sig om; jeg er ikke ganske sikker paa dette Tal, men jeg tror, det er rigtigt. Man gjorde imidlertid ikke dette, man sørgede for, at Forslaget blev vedtaget, hvorved Borgerrepræsentationen faktisk paa en vis Maade gjorde sig solidarisk med Forslaget, og Beslutningen herom tilvejebragte man paa den Maade, at man undlod at stemme. Jeg er egentlig af den Opfattelse, at man ved at sige: Stemmer ikke, opfylder sit Mandats Forpligtelser paa en lidet heldig Maade, især naar det, saaledes som det nu er Tilfældet her i Rigsdagen, er Praksis, at man stemmer ved at sige: Stemmer ikke; det er en Kombination, man kun med megen Opfindsomhed kan tænke sig. Man rejser sig op og stemmer: Stemmer ikke, det tillader Forretningsordenen. Det synes mig, at dette „Stemmer ikke“ er særlig uheldigt anbragt, naar man paa denne Maade bidrager til, at et Forslag, som man ikke kan billige, bliver vedtaget.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede 8de Medlem for 1ste Kred (C. F. Sørensen) udtalte, at der i hele denne Sag aldeles ikke er nogen Gaade, og derefter gav det ærede Medlem sig til at tale om Manøvrerne i det høje Folketing ved denne Sags Behandling. Disse Manøvrer har jeg ikke noget Øjeblik tænkt paa eller talt om, Formaålet med dem forstaaer jeg fuldt vel. Det, som det ærede 18de tingvalgte Medlem (Brandes) og i Tilslutning dertil jeg har talt om, er